

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistola Silvestri Papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

ANNO
CHRISTI
999.VITA ET EPISTOLA
SILVESTRI PAPÆ II.

SILVESTER huius nominis secundus ex Rauennate archiepiscopo factus est pontifex Romanus, anno Christi Redemptoris 999. tempore Ottonis III. imperatoris. Hic ante pontificatum Gerberti nomine appellatus ille est, qui post captatam Hugonis Galliarum regis amicitiam Arnulphum Rhemensẽ archiepiscopum sede sua amoueri, seque per decretum Pseudosynodi Rhemensis, de qua supra, in locum eius subrogari procurauit: quique demum per Leonem sedis apostolicæ legatum & decretũ Rhemensis Concilii inde eiectus, ad Ottonem imperatorem fugit. De iniuriis Arnulpho illatis, & de calumniis sedi apostolicæ per fraudem, dolum & mendacium obiectis, eum pœnitentiam egisse apparet, ex eo quod post hæc tempora talis extiterit, quem ad Rauennatem archiepiscopatum populus iure meritoque eligendum, & imperator Otto promouendum esse iudicauerint: quemque Gregorius pontifex talem reperit, cui ipse neque ordines, neque vsum pallii negari voluerit. Natus, inquit Ditmarus, de occiduis regionibus, a puero liberali arte nutritus: in philosophia & astrologia tantum profecit, vt suos quosque coætaneos variæ artis notitia superauerit. Ingressus vitam monasticam factus est præceptor Roberti regis & filii Hugonis. In regia aula hac occasione aliquamdiu versatus, primo ad Rhemensẽ, atque deinde ad Rauennatem archiepiscopatum sibi aditum præparauit. Ad pontificatum euectus est studio & patrociniõ Ottonis III. eius nominis imperatoris, quamquam Aimoinus scribat eum a populo imperatori sine dubio adulate postulatum fuisse. Credo fauisse eidem imperatorem, tum quod Germanus esset; tum etiam quod cum eo diu conuersatus, vt ait Ditmarus, in Magdeburg admirabile horologiũ fecisset, atque ita per instrumentum dædalica inuentione compositum, totum in sui amorem & fauorem pertraxisset.

Benno qui se cardinalem archipresbyterum nominat,
Concil. Tom. 25.

Gg

Silvester II.
fit papa.Gerbertus
ante nomi-
natus.Post actam
pœniten-
tiam de in-
iuriis aliis
sedibus illa-
tis factus
est papa.Vita Ger-
berti, alias
Siluestri.Aimoinus
lib. 5. c. 45.Cur Otto
imperator
illi faueret

quique ex schismaticorum scissione sibi nomen tantæ dignitatis abripuit, & tempore Gregorii VII. & Henrici imperatoris schismatici vixit, Papirio Massono testante & refellente, primus architectus fuit istius fabulæ, qua vulgo iactatur Siluestrum magicis incantationibus ad apostolicæ sedis culmen prouectum esse, pacta pro mercede diabolo anima, quam statuto loco Hierosolymis (sic nuncupatur in Vrbe sanctæ Crucis ecclesia) exactor violentus extorserit. Sed cum auctor fabulæ non hunc tantum, verumetiam omnes Gregorii VII. prædecessores astrologiæ, philosophiæ, & naturalis magiæ peritos maleficii accuset & condemnet, ad refutationem fabulæ satis est auctorem prodidisse: quamquam si hæc omnia deessent, epitaphium illud, quod Sergius IV. communi consensu vir sanctus huic post quintum annum obitus erexit, quodque infra ex Lateranensi ecclesia descriptum inuenies, abunde satis fabulosum auctoris commentum refutaret.

Quid Bennone de Siluestro fabulatur?

Redargutio fabulæ.

Res gestæ sub Siluestro.

Infidelium conuersio. Obitus Siluestri.

Huic pontifici Otto imperator III. Vercellensem ciuitatem cum comitatu nec non sanctæ Agathæ comitatum donauit. Nouæ hæreses, quas Glaber recenset, sub hoc pontifice plane sunt sopitæ eodem anno quo fuerant exortæ. Stephanus, qui hæctenus dux Hungarorû nominatus erat, per suos ad sedem apostolicam ablegatos coronam regni Polonis præparatam accepit; quia ipse (vt testatur Gregorius VII. epist. 13. lib. 2.) regnum Hungaricum Romanæ ecclesiæ contulisset. Sub hoc pontifice anno Christi 1000. vana multorum assertione prænuntiatus est mundi interitus: cui Abbo Floriacensis scripto libro apologetico contradixit: Otto imperator excessit e viuus. In locum eius ab electoribus iam ante constitutis subrogatus est Henricus II. a Vvilligiso Moguntia archiepiscopo inauguratus, quem post annos 12. Romanus pontifex Benedictus octauus nomine tituloque Augusti imperatoris donauit. Eiusdem tempore opera sancti Stephani regis Hungarorû Transilvani ad fidem conuersi fuerunt. Post quintum annum sedis suæ inchoatû mortuus est 12. Maii, anno Christi 1003. vt ex epitaphio eius sepulcro a Sergio papa appposito satis apparet. Quod cum hæctenus in basilica Lateranensi integrum seruatum fuerit, & ad illam de magico Siluestri ingressu fabulam a Bennone homine schismatico primum

excogitatam styloque mendaci vulgatam plurimum conferat, hic describendum curauimus: sic enim se habet:

*Iste locus mundi Siluestri membra sepulti
Venturo Domino conferet ad sonitum;
Quem dederat mundo celebrem doctissima virgo
Atque caput mundi culmina Romulea.
Primum Gerbertus meruit Francigena sede
Rhemensis populi metropolim patriæ:
Inde Rauennatis meruit conscendere summum
Ecclesiæ regimen nobile, fitque potens.
Post annum Romam mutato nomine sumpsit,
Vt toto pastor fieret orbe nouus.
Cui nimium placuit sociali mente fidelis
Obtulit hoc Cæsar tertius Otto sibi.
Tempus vterque comit clara virtute sopiæ,
Gaudet & omne seclum, frangitur omne reum.
Clauigeri instar erat cælorum sede potitus,
Terna suffectus cui vice pastor erat.
Iste vicem Petri postquam suscepit, abegit
Lustrali spatio sæcula morte sui.
Obriguit mundus discussa pace, triumphus
Ecclesiæ nutans dedidicit requiem.
Sergius hunc loculum miti pietate sacerdos
Successorque suus compsit amore sui.
Quisquis ad hunc tumulum deuexa lumina vertis,
Omnipotens Domine dic miserere sui.*

Obiit anno dominicæ incarnationis 1003. indictione 1.
mensis Maii die 12.

• EPISTOLA

SILVESTRI PAPÆ II.

AD AZOLINVM LAVDVNENSEM EPISCOPVM.

Ipsam de multis criminibus accusatum ad proximam
Synodum Romæ euocat.

^{aliis}
Azolino

*Silvester episcopus seruus seruorum Dei * Azolino Laudunensi.*

SVPER salute & apostolica benedictione nihil est quod
admirari possis, quoniam sub pontificali nomine ho-
Concil. Tom. 25.

Gg ij

mo etiam moribus esse desisti. Si fides mortalem Deo sociat, perfidia nihilo minus rationabilem brutis animalibus æquat. Cum hoc totum te sapere constet, vehementer admiramur nativam te conditionem reliquisse, & nova & inaudita scelera inhumanius perpetrasse. Epistola regis Roberti & suorum pontificum apostolicis & imperialibus oblata est manibus, quæ te coram vniuerso clero ac populo his publicis accusat criminibus. Ad Synodum habitam Compendio, cum a Rhemenfi & Turonensi archiepiscopis ceterisque confratribus inuitatus fueris, acceptis a quibusdam eorum & aliorum sacramentis pro vitæ & membrorum atque captionis securitate, tandem venisse diceris: synodalem seueritatem cum tibi metipsum conscius merito perhorresceres, ad misericordiæ preces eadem epistola teste venisti, legibus te non posse obiectis respondere manifestasti, dominum tuum regem offendisse te non negasti, indulgentiam tantummodo postulans per vniuersam Synodum regis gratiam innouatis periuriis obtinisti, datis obsidibus, archidiacono scilicet tuo & altero milite. Turres Lauduni te redditurum promisisti. Magistrum tuum Rhemensis archiepiscopum pro accipiendis turribus sub Iudæ specie tecum ducens capere voluisti: carcer quippe ceterorum fraudis in eum conceptæ detegit dolum. O Iuda Magistri prodicionem innouans, & pontificalem gloriam nostris temporibus deturpans! Cum magistrum archiepiscopum tradere velis, domino regi non parceres, si posses. In carcere tenes traditos milites, & fefellisse non vereris regem. Ex orationum epistolis quoties te monuimus, & ab his periculis eruere te desudauimus: sed quoniam irruentibus peccatorum cumulis te coercere nequiuimus, in hac proxima paschali hebdomada Romæ te adesse præcipimus, & generaliter ibi habendæ Synodo repræsentare te monemus. Huius ergo inuitationis nostræ nulla occasione sis transgressor vel suspensor, quoniam, nisi adfueris, synodicæ auctoritati in eodem Concilio subiacebis; & de absentia nihil lucraberis. Viarum excusatio nulla te premat, quoniam in Lothariensi regno nullæ te manent insidiæ: Italia vero nullam præterdit formidinem; nisi corporis molestia occupatus fueris, aliter excusatio nulla esse poterit. Sed testes mitten-

di sunt qui & tuum languorem confirmet, accusatoribus tuis respondeant, & legibus te expurgent.

NOTA.

^a *Epistola.*] Hanc epistolam a Gerberto post Romanum pontificatum impetratum scriptam in bibliotheca Papirii Massoni, post obitum eius inter codices repertam, hic inseri visum est, ne pereat. Quas idem Gerbertus ante pontificatum Romanum sub nomine suo Gerberti scripsit, illæ numero centum sexaginta, ex eiusdem Papirii Massoni bibliotheca separatim anno 1611. Parisiis excusæ, prostant apud Matthæum Ruette via Iacobeæ sub sole aureo morantem.

ANNO
CHRISTI
999.

CONCILIVM ROMANVM,

IN CAUSA GISELERI MAGDEBURGENSIS
episcopi celebratum anno Domini DCCCCXCIX. tem-
pore Siluestri papæ II.

NOTA.

^a *Concilium.*] Ditmarus, ubi agit de secundo aduentu Ottonis in Urbem, de rebus in hac Synodo gestis ita scribit: *Synodus Romæ tunc, in qua accusatus Giselerus archiepiscopus Magdeburgensis, quod duas parochias teneret: percussus ille paralyti venire non potuit; res reposita ad Concilium prouinciale Germaniæ.* In eodem Concilio imperatorem voluisse recitari priuilegium Vormatiensi ecclesiæ concessum testatur Baronius anno 999. num. 12. Acta Con-
cili.

VITA

ANNO
CHRISTI
1003.

IOANNIS PAPÆ XVI.

QVI PERPERAM XVIII. NOMINATVR.

IOANNES, cognomento Siccus, patria Romanus, post obitum Siluestri factus est eius nominis pontifex decimus sextus, anno Domini millesimo tertio, tempore regnantis & nondum imperantis Henrici primi. Qui cum iuxta antiquos Vaticanos indices sedisset menses quinque & dies aliquot, obiit. Ioannes
quando
pontifex
factus.